

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Analysis Methodica Ivris Pontificii

Venator, Daniel

[S.l.], 1579

VD16 V 541

De Voto Et Voti Redemptione. Titulus XXXVIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63204](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63204)

614 ANALYS. IVRIS PONTIFICII
DE VOTO ET VOTIRE-
demptione.

Titulus XXXIII.

Continuatio.

VOTI emissione ad dedendum se monachorum Regulæ, quis quandoque obligatur.

Quid est Votum?

Votum est, alicuius rei licitæ faciendæ, vel non faciendæ, cum deliberatione animi, Deo facta promissio, Abb. hîc in rub. Voti enim prætionem deliberatio animi natura præcedere debet: quod enim ex facilitate animi potius, quam ex arbitrio discretionis emittitur, non est obligatorium, c. veniens, extr. eod. c. charissimus, & c. veniens, extr. de conuers. coniugatorum.

Vnde dictum Votum?

Votum à voluntate dictum est: tanquam primo mouente rationem ad vouendum.

Quot species Votorum?

Duæ. Nam aliud necessitatis, aliud voluntatis est. Necessitatis votum dicitur illud, quod quis promittit in Baptismo, vt renuntiare carnalibus, tenere fidem: & alia, in quibus salus consistit, c. prima, de consecrat. distinct. 4. & c. si qui Episcopi, §. ecce, 1. quæst. Vnde cum homo peccat post Baptismum dupliciter reus est: & quia peccat, in eo quod committit, & quia votum præstat.

præuaricatur. Votum voluntatis est, ad quod faciendum, quis sponte sua ducitur, nec aliquã necessitatem habet: vt, continentia, peregrinationis, abstinentia, &c. Votum voluntarium, vel est simplex, vel solenne. Simplex dicitur, quia simpliciter, & sine aliqua solennitate emittitur. Solenne autem, quod debita solennium obseruatione fieri contingit, vt notat Hostiens. in §. quot sint, eod. tit.

Quæ causa Efficiens?

Ius naturale & diuinum. Quia perhibetur, votum iure naturali, & diuino, esse inductum & approbatum, glos. in c. ruffus, extr. qui cler. vel vouen. Causa autem propinqua est, deliberata voluntas emittentis votum. Hoc enim, licet ab initio sit voluntatis, ex post facto tamen, est necessitatis, c. magna, extr. eod.

Qui Vota facere possunt?

Omnes, qui non prohibentur. Prohibentur autem omnes illi, qui quò ad votum emittendum, non habent liberam voluntatem: vt sunt, Episcopus, qui sine Papæ autoritate non potest se adstringere voto, per quod dissoluatur vinculum matrimonij, quod inter ipsum & ecclesiã, sponsam suam, esse intelligitur, c. nisi cum priorem, extr. de renunt. Secundò, clericus non potest vouere, absque licentia Prælati sui, per quod officij iniuncti executio impediatur, c. admonet, ext. de renuntiat. Tertiò, monachus pari ratione prohibetur præstare votum, quo Regulæ monachali, ad tēpus, vel in perpetuum, exima-

exima-

916' ANALYS. IVRIS PONTIFICII
eximatur. Quartò, impubes absq; tutoris aucto-
ritate etiam prohibetur, ne facilitate ductus, ad
votum faciendum, quod illi non expediat, pro-
cedat, c. 1. & c. 2. 20. q. 2. Quintò, vxori non con-
ceditur emittere votum, quod nexui matrimo-
niali aliquo modo repugnet: vt est votum pere-
grinationis, & continētiæ. Sicuti enim maritus,
ad reddendum vxori coniugale debitum, obli-
gatur, ita vxor viri arbitrio subiecta est, vt ipsa
nihil, quod in damnum matrimonij cedat, absq;
viri licentia, præsumere, vel tentare possit, c. no-
luit manifestum, 33. q. 5. & c. si tu, 27. dist. Sextò,
seruus voluntatem per se consideratam, & libe-
ram non habet, sed ea ex arbitrio Domini, in cui-
us potestate constitutus est, dependet. Votum i-
gitur à se præstitum ipso iure, nullum est nisi do-
mini assensu confirmetur, & ratificetur, argumē-
to, c. mulieres, extr. de sent. excom. & c. ex anti-
quis, distinct. 54. Deniq; nec filius impubes in sa-
cris patris constitutus, absq; voluntate patris se
voto obstringere potest. Hoc enim, sicut & alia,
quæ ex alieno arbitrio dependent, non subsistit
emissum, c. 1. & c. 2. 20. q. 2.

Quod Obiectum Voti?

Obiectum voti est, opus, quod vouens sibi vo-
num proponit: vt sunt ieiunia, orationes, ele-
mosynæ, peregrinationes, religiones, abstinen-
tiæ, continētiæ, & huiusmodi. In omnibus enim
pijs causis, licitis & honestis faciendis, vel con-
trarijs non faciendis, regulariter consistit vo-
tum. Votum autem rei alicuius turpis, impos-
sibilis, & facti, ex quo inducitur peccatum, ipso
iure, non subsistit. Quia neque per iuramentum
pactum

pactum stipulationem, consuetudinem, legem,
 vel praeceptum, talis obligatio constitui potest,
 22. quæst. 4. §. fin. & c. inter cætera, extr. de iure-
 iurando, c. quanto, extr. de off. Archidiacon. Et qui-
 dem propriè materia voti est, opus, quod in no-
 stra voluntate consistit, & præstiti voti ratione
 fit debitum: ergo quatenus opus est legis obliga-
 tione, debitum non cadit sub voto, quia non p̄-
 det ex nostra voluntate, vt sit debitum, sed ex
 necessitate legis. At verò, quia præcepti neces-
 sitas, non est simpliciter necessitas, sed voluntariè
 illud implemus aut transgredimur, hac ratione
 cadere potest sub voto: non quidem, vt ad id ob-
 ligemur, ad quod non tenebamur, sed vt ad id q̄
 tenebamur, gemina simus obligatione constri-
 cti: vt putà, præcepto temperantiæ ad fornica-
 tionem euitandam tenemur, emisso nunc eius-
 dem rei voto, obligamur insuper virtute religi-
 onis. Possumus igitur nos ad talia opera arctio-
 ri vinculo adstringere.

Quæ Forma?

Tria ad obligationem voti necessaria sunt, sci-
 licet: deliberatio, propositum, & promissio. Cõ-
 fituitur igitur votum, si vouens non tantum
 in animum inducat, & proponat, se aliquod bo-
 num opus peracturum, (hoc enim casu tantum
 initiatum dicitur votum) sed etiam, si id certo,
 deliberato, & firmo animi proposito stabiliat,
 (quo casu confirmatum dicitur) & demum ani-
 mi fixum propositum promissione Deo facta
 confirmet, ipsoq; facto comprobet (tunc cõsum-
 matum votum dicitur.) Quæ quidè forma sim-
 pli cis

plicis voti est, si verò huic solennia quædam, vel professio tacita, vel expressa, secundum formam supra præscriptam, vel sacri Ordinis susceptio accesserint, solenne efficitur, Abb. c. 3. extr. eod. & est rex. in c. vnico, eod. tit. in 6. Nam per sacri ordinis susceptionem, & professionem tacitam, vel expressam, votum continentie solennizari (vt dicitur) Canonibus traditum est, c. placuit, 32. distinct. & c. nullum, 28. distinct.

Qui Effectus?

Est obligatio constituta per votum, qua vouens ad voti redditionem tenetur: ita vt hæres, qui adiuit hæreditatem, implere vota defuncti obstrictus sit. Quod ita intelligitur: si votum reale sit, non autem si personale, nisi hæres ad hoc se obligasset, Dd. in c. licet, extr. de voto, &c. Nec Papa vel Episcopus, vel quiuvis alius superior in his dispensare possit. Quia voti redditio, est de iure naturali & diuino: contra quæ Papa dispensare non potest: nisi tamen legitima subfit dispensandi causa, c. sunt quidam, 5. q. 1. & §. nisi rigor, 1. q. 7.

Vnde sex notantur casus, quibus à voto dissolui potest. Primus. Si votum præstitum commutetur in melius, c. 3. extr. de iureiurando, 1. Si ad actum non est processum, c. Cōfaldus, 17. quest. 1. 3. Si votum, sub conditione fuerit concessum, quæ postmodum deficiat, c. non solum, 22. q. 8. Si illa conditio sit expressa, siue ex sui natura consistit voto, puta. Si potero, Si vixero, &c. 4. Vbi vouens non habet liberam voluntatem vouendi. 5. Vbi votum auctoritate Superioris ex causa dilatum

latum est, vel redemptum, vel mutatum. 6 Si votum ex sui natura sit illicitum & iniustum: quo casu non solum potest, imò debet, ab omni voto, discedi. Et notandum hic est, licet de voto dispensatio facile non concedatur, declaratio tamen iuris permittitur. Quòd si igitur votum abstinentiæ, vel peregrinationis quis fecerit, non prohibetur id ipsum, pro ratione qualitatis, declarare, vt subintelligatur, rebus ita stantibus: vel si commodè fieri possit. Hæc enim conditio & interpretatio intentioni vouentis consentanea ex sui natura emissio voto inest, argumentum, c. quinta vallis, extr. de iureiurand. & c. veniens, extr. de dilat. Secundus effectus est. Quòd, licet votum simplex, non minùs, quàm solenne, DEO obliget: Quia D E V S, inter solennem promissionem, & simplicem loquelam, non facit differentiam, ob id vtriusque violatio mortale peccatum inducit, tamen differunt & isto effectu. Quòd scilicet solenne votum, non solum matrimonium contrahi impedit, sed etiam contractum dirimat: Simplex autem votum, non contractum rescindat: sed contrahendo impedimentum præstet c. vnico, eodem titu. in 6. c. rursus, & ibi glos. extr. qui cleri. vel vouerit. & cæt. & per Innocen. in c. quæ in Ecclesiarum, extr. de constitut. Quòd si autem præstito simplici voto, quis contrahat, tenet matrimonium, & ob voti emissi violationem, imponitur pœnitentia, c. 1. & c. 2. distin. 27. Nec obstat, quòd dicitur, Deum inter simplicem loque-

loquelam, & solennem promissionem, non facere differentiam: Ecclesia enim, in factu speciebus, considerat circumstantias, c. homo, 40. dist. & verborum solennitates attendit in voto, sicut in iuramento, c. iuramenti, 22. quæst. 5. & diuersum ius statuit in vtroq; etiam diuersam pœnâ in violatione vnius, quàm alterius imponit, vt patet in c. si vir, 22. distinct. Quis enim dubitet, sceleratius esse, commissum, quod grauius iudicatur, c. non afferamus, 24. q. 3. violatione autem solennis voti, Deus & constitutio Ecclesie grauius offenditur, quàm si à simplici voto recedatur: grauior igitur imponenda pœna fuit, &c.

Quæ Affinia?

Professio, iuramentum, promissio, pactum, consuetudo, præceptum siue sanctio, lex, ratione effectus. Quia omnia ex se obligationem productam constituunt.

Quæ Adiacentia?

Ordinis susceptio, professio simplex, siue solennis, iuramentum, &c.

Quæ Pugnancia?

Voti transgressio, voti iniquitas, iniustitia, turpitudine, dolus, metus, mutatio, reuocatio, dispensatio, conditionis, sub qua votum conceptum fuit, defectus, voti emissi facilitas, votum dependens ex alieno arbitrio, solenne votum priori simplici contrarium.

AX 10.

AXIOMATA ET SENTENTIAE.

Secundum votum solenne religionis, derogat priori simplici, c. qui post votum, de regularibus, & transf. ad relig. in 6.

Vota possunt elemosynis redimi, vel in aliud commutari: intercedente Superioris auctoritate, & iusta causa redimendi, vel mutandi, c. 1. ext. eod.

Reus voti fracti non habetur, qui temporale obsequium in perpetuam religionis observantiam commutat, c. scriptura, extr. eod.

Ecclesia compellit heredem laicum, per excommunicationem, & bonorum subtractionem, ad executionem voti, ad quod se obligavit, c. licet, extr. eod.

Cessante causa, cessat effectus, c. magna, eod. tit.

Senectus est onerosa & languida, nec dolores & labores ferre potest, d. c. magna.

Mulieres maritos suos sequi debent, c. quod super, ext. eo.

DE STATV MONACHORUM & Canonicorum regularium.

Titulus XXXV.

Continuatio.

Distinguitur superior titulus, De regular. & transeuntibus, ad relig. ab hoc. Quod in illo potissimum modus adipiscendi statum regularem traditur: hic autem, quomodo is, qui hunc statum adeptus est, & in eo constitutus, se gerere debeat, docetur.